MORTALITATIS CONTEMPTVS.

SIVE

MEDITATIO PAGANINI GAVDENTII,
Cum lenta febri decumberet.

BIBLIOTECA NAZIONALE FIRENZE
BIBLIOTECA NAZIONALE 1872

P I S I S,

In Ædibus Franciſci Tanagli. M.DC.XXXIII.
Superiorum permiſſu.

ECCE iterum affixum lecto me tabida cogit
Languere febris, & ſpei
Si qu derat ſuper importuno impēdere letho.
Heu qualis eſt mortalium
Conditio, vt poſt tot curarum noxia tela,
Poſt tot labores, & vices
Annorum celeri labentum turbine, cedant
Mortis ſeueris legibus.
Sed mentis vigor ætherio delapſus Olympo,
Mortalitatis neſcius
Parcarum imperium ſpernit, funebreq. carmen;
Diuinus hoc clarè Plato
Socraticis tradit dictis, ſophiaq. redundans.
Sic magnus ille diſſerit
Phoedo, barbatus cum turbida fata Magiſter,
Hauſtu cicutæ nobilis
Pectore tranquillo foret excepturus, & arcti
Fracturus omne vinculum
Corporis. implicitam quis enim neget artubus eſſe
Ceu mancipatam carceri
Infelicem animam, dum colluctata moleſtam
Turbam experitur ſenſuum?
Nunc ſtimulis odij, & vindicta agitatur acerbis,
Et dicta in hoſtium caput

 Vibrat

Vibrat terrifico perfuſa liquore lycambes.
Quin intumeſcit fellibus
Quos ciet ambitio, & nunquam ſatiata cupido
Mox tranſitura gloria.
Non ego centenis ſperarim vocibus omnes
Fallacias exponere,
Queis amat humano verſuta illudere mori
Magiſtra falſi opinio.
At ſapiens ratione animum premit, & reuocat ſe
Ad dedicatam originem,
Cum ſe ſignarent veſtigia tramite recto,
Nec ferret in præceps via.
Sordes materiæ expurgat, moreſq. beatos
Auidè æmulatur mentium,
Quæ rutilæ ſedis flammanti luce fruuntur;
Terramq. inanem neſciunt.
Illæ noſtrarum fallacia nomina rerum
Rident, premuntq. ſub pede
Obductas nubes, & quicquid vulgus adorat
Sub falſa honorum imagine.
Sub ſpecie argenti, fuluiq. colore metalli
pij ſub vmbra conſilij,
Quo nunc rem faciunt homines, quos dicere nolo.
O ſeculi imperitiam.

Quam numero pauci agnoſcunt, ſed tollere nemo
Tantam auſit inficetiam.
Quis temere inſurgat, quis tollat brachia contra
Torrentis horridum impetum?
Sed quò verſiculos rapit indignatio noſtros?
Languore proh quali premor.
Dum dedignatur ſomnus me tangere virga,
Noctes tot inſomnes traho.
Et membra huc illuc per longa ſilentia iacto:
Turba AEſculapij manus
Nequicquam medicas adhibet. depaſcitur artus
Lentus calor, lentum malum:
Quod ſenſim humorem innatum delibat, vt ipſum
Succo carens cor areat.
Quicquid id eſt, ſæuire potes lex improba fati
Partem in caducam corporis.
Aſt expers mortis pars immortalis in omnem
Caſum parata deſpicit
Imbelles luctus, & fœmineos terrores,
Citis itura paſſibus
Quò vocat humani generis Seruator, ab orco
Quos morte reuocauit ſua.

De fabula vitæ humanæ.

HAEC vita ſcena eſt. quiſque agit partes ſuas.
Hic doctus, ille indoctus, inter pauperes
Hic, ille diues. paret hic, alter regit.
Hic plauſu ad aſtra tollitur. ſed alterum
Spectator explodit. nouiſſime redit
Quiſquè vnde venerat, vices tunc omnium
AEquantur, vt paria ſient ſceptrum & ligo.
Heu qualibus nos cogitationibus
Vexamus, vt noſtram probemus fabulam.
Sed fabula eſt, & ſcena ludi ludicra.
Quod ſeriò ſi noſtra mens expenderit,
Non ſcena, non hic ludus eſt, non fabula.
Spectator intuetur è cœlo deus.
Is improbos, vafros, & ignauos malè
Mulctat datos Plutonis obſcuram in domum.
Virtute vera præditis dat præmia.

SONETTO

Non potendo l'Autore interuenire all'Accademia de' Signori DISVNITI, per eſſer ammalato.

MEntre propizio'l Ciel mi diè fauore,
A i ſaggi DISVNITI aggiunſi il canto,
Fra' Toſcani ſperando acquiſtar vanto,
Nell'vnir i miei verſi al lor honore.
Hor la Parca crudel, vn rio languore
Le mie membra, il mio cor affligge tanto;
Che mi par, che la morte in foſco manto
Trarmi preſuma all'vltimo terrore.
Ma faccia pur l'ineſorabil fera
Contra la mortal parte quanto vuole,
E ſparga a i giorni miei l'eſtrema ſera.
Che s'ella il vital fiato eſtinguer ſuole,
Far non potrà, che l'alma mia ſincera
Diſunita da Piſa, à Dio non volo.

IL FINE.